

FINANSTILSYNET

Bankernes salg af egne fonde

Rapport

Maj 2026

Indholdsfortegnelse

Bankernes salg af egne fonde	3
Sammenfatning	4
1. Danske detailinvestorers beholdninger af bankernes egne fonde	4
2. Bankens forpligtelser ved rådgivning om egne fonde	7
3. Bankernes interesse i at sælge egne fonde	7
3.1. Økonomisk incitament.....	7
3.2. Øvrige forhold	8
4. Investorerne kan selv gøre noget	9
Gode råd når du modtager investeringsrådgivning	9
Bilag 1	10

Bankernes salg af egne fonde

Danskerne er glade for at investere. Så glade, at de har placeret mere end 645 mia. kr. i danske investeringsforeninger og værdipapirfonde (pr. 31. december 2025). Det svarer til, at hver eneste dansker i gennemsnit har ca. 100.000 kr. investeret i investeringsfonde, og det er vigtigt, at de investerer i investeringsfonde, som passer til netop deres behov. Hvis banker primært sælger deres egne fonde, kan det indebære en interessekonflikt mellem kundens interesse i at investere i de investeringsfonde, som bedst passer til kundens ønsker og behov, og bankens interesse i at sælge deres egne fonde til kunden.

Finanstilsynet har derfor analyseret data over danske detailinvestorerers beholdninger af værdipapirer i danske banker pr. 31. december 2025 for at afdække, i hvilket omfang bankerne har solgt egne fonde til detailinvestorerne. På den baggrund har Finanstilsynet været i dialog med fire banker og et fondsmæglerselskab om, hvorfor danske bankers egne fonde generelt fylder så meget i detailinvestorerens beholdninger af investeringsfonde.

Resultaterne har fået Finanstilsynet til – udover at offentliggøre omfanget af bankernes salg af egne fonde i denne rapport – at give en række gode råd til investorerne. Rådene skal gøre det lettere at navigere i investeringsrådgivningen, som ofte tager udgangspunkt i bankernes egne fonde.

Sammenfatning

- Rapporten viser, at størstedelen af investeringsfondene¹ i de danske detailinvestorers beholdninger er tilknyttet investorens bank. Hos de fem største danske banker udgør egne fonde i gennemsnit 92 pct. af detailinvestorernes beholdninger af investeringsfonde. For de øvrige banker er niveauet også højt, men med forskelle på tværs af de enkelte banker.
- Der er flere årsager til, at bankerne sælger deres egne investeringsfonde. Dels har bankerne en økonomisk interesse i at sælge egne fonde, da de som udgangspunkt tjener mere på at sælge disse fonde. Dels begrundes bankerne det med, at det er fordelagtigt at have mere kontrol med og viden om de produkter, de sælger og rådgiver om.
- Hvis bankerne giver investeringsrådgivning om fonde, hvor banken modtager provision for salget, eller hvis banken rådgiver alene om egne fonde, skal banken oplyse sine kunder om det og om de interessekonflikter, som det indebærer.
- Som investor kan man selv gøre flere ting for at sikre, at man investerer i de fonde, der passer bedst til en selv. Rapporten indeholder derfor også gode råd til den enkelte investor.

1. Danske detailinvestorers beholdninger af bankernes egne fonde

Investeringsfonde udgør en betydelig del af danske detailinvestorers investeringer². Danske detailinvestorer ejer tilsammen investeringsfonde for 645 mia. DKK. Det svarer til 53 pct. af danske detailinvestorers samlede beholdning af danske værdipapirer. Til sammenligning ejer danske detailinvestorer aktier, der er registreret hos værdipapircentralen Euronext Securities Copenhagen, for 479 mia. DKK.

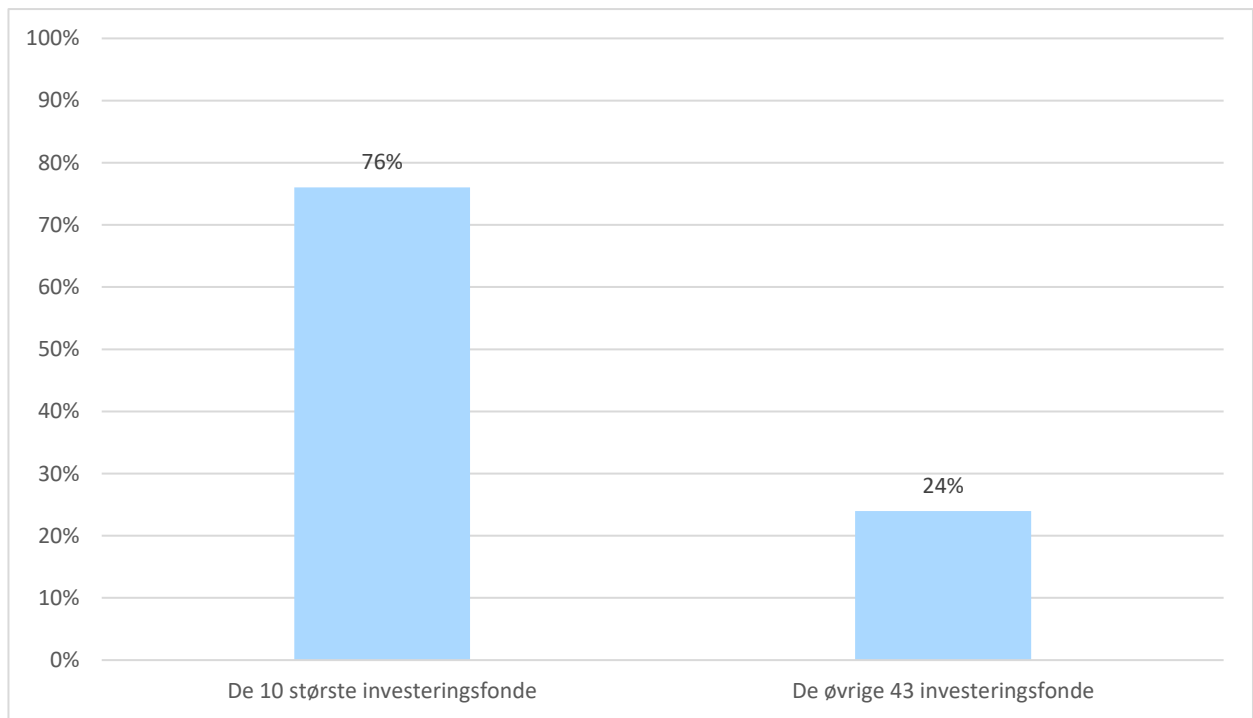
I Danmark er der i alt 44 investeringsforeninger og 9 værdipapirfonde³, som er organiseret i en eller flere afdelinger, som investorer kan købe andele i. Detailinvestorernes investeringer i disse 53 investeringsfonde er især koncentrerede i nogle enkelte investeringsfonde. Figur 1 viser andelen af detailinvestorernes beholdninger af investeringsfonde i de ti mest benyttede investeringsfonde i forhold til de øvrige 43 investeringsfonde. Samlet set er 76 pct. af beholdningerne placeret i de samme ti danske investeringsfonde (målt på markedsværdi). Den resterende 24 pct. er fordelt over de øvrige investeringsfonde.

¹ Begrebet bruges i denne rapport fælles for investeringsforeninger og værdipapirfonde, inkl. afdelinger deraf.

² Notatets resultater er baseret på beholdningsdata fra Euronext Securities A/S (Euronext) pr. 31. december 2025 samt de danske pengeinstitutters hjemmesider pr. ultimo 2025. Dataene inkluderer også udenlandske fonde, som er registreret hos Euronext. Investeringer i udenlandske investeringsfonde, som ikke er registreret hos Euronext, er ikke medtaget i analysen. Hvis der foreligger en provisionsaftale mellem banken og fonden, fremgår alle afdelinger som provisionsbærende, selvom nogle afdelinger reelt kan være uden provision. Data viser tilsvarende ikke, om investorerne har investeret i en investeringsfond, inden der blev indgået en distributionsaftale med banken. Disse forhold medfører, at opgørelsen i denne rapport af fordelingen mellem eksterne fonde med og uden formidlingsprovision er behæftet med en vis usikkerhed. Denne usikkerhed er ikke relevant for opgørelsen af beholdninger af egne fonde.

³ Data er pr. primo 2026.

Figur 1: Fordeling af danske detailinvestorers beholdninger af investeringsfonde

Kilde: Euronext Securities beholdningsdata pr. 31. december 2025.

Note: Procentsatsen angiver andelen af danske detailinvestorers beholdninger af investeringsfonde fordelt over de ti mest benyttede investeringsfonde målt på markedsværdi og de øvrige 43 investeringsfonde.

Mange investeringsfonde har tilknytning til en bank gennem det selskab, som administrerer den daglige drift af investeringsfonden, hvilket kaldes et investeringsforvaltningsselskab. Typisk ejer de største banker deres eget investeringsforvaltningsselskab, mens de mindre banker ejer en mindre andel af et investeringsforvaltningsselskab i fællesskab med andre banker. De fonde, som administreres af et selskab, som banken ejer, kan anses for at være bankens egne fonde.

Der er også danske banker, som ikke har ejerandele i et investeringsforvaltningsselskab. Disse banker kan alligevel have en tilknytning til bestemte investeringsfonde på andre måder, f.eks. ved at banken har ejertilknytning til et selskab, som ikke er investeringsforvaltningsselskabet, men som modtager betaling for at udføre bestemte opgaver for fonden. Det kan f.eks. være for at udføre porteføljepleje for fonden. Finanstilsynet anser også investeringsfonde med sådan en tilknytning til banken for at være bankens egne fonde i denne rapport⁴.

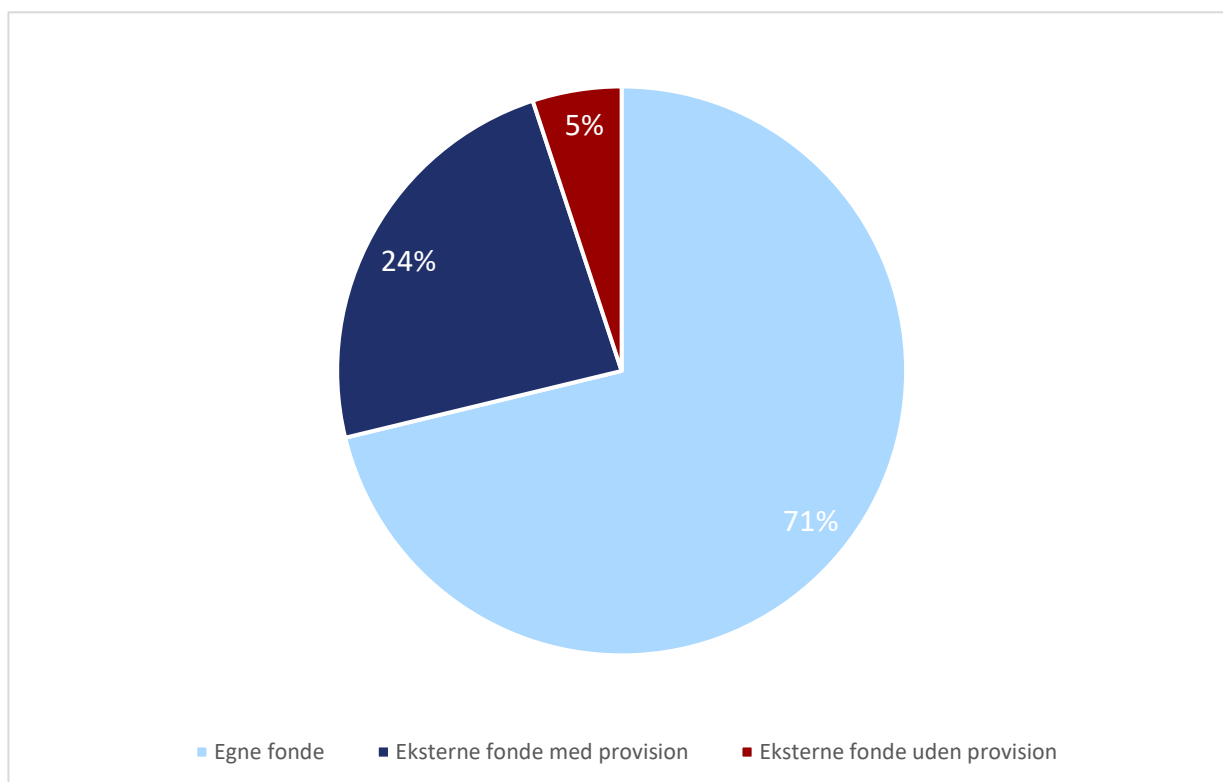
Bankerne har en interesse i at sælge egne fonde til deres kunder. Beholdningsdata viser, at detailinvestorerne i stort omfang netop investerer i bankernes egne fonde, når de investerer gennem deres bank.

⁴ Derimod vil investeringsfonde, som banken modtager formidlingsprovision fra for at formidle til kunderne, ikke være omfattet af begrebet "egne fonde" i denne rapport, hvis banken ikke har anden tilknytning til fonden end formidlingsaftalen.

Figur 2 viser investorernes beholdning af investeringsfonde på tværs af danske banker fordelt på egne fonde, eksterne fonde – dvs. fonde fra andre udbydere – hvor banken modtager provision for formidling, og eksterne fonde uden provision. Beholdninger af egne fonde udgør 71 pct. (målt som et vægtet gennemsnit). De resterende beholdninger består af 24 pct. i eksterne fonde, som betaler formidlingsprovision til banken, mens 5 pct. består af eksterne fonde, som ikke betaler provision.⁵

Hos de fem største danske banker, som udgør 78 pct. af de samlede beholdninger i de danske banker, udgør egne fonde 92 pct. af detailinvestorernes beholdninger af investeringsfonde. For øvrige banker er niveauet også højt, men med forskelle på tværs af de enkelte banker, jf. figur 1 i bilag 1. Enkelte banker sælger kun i meget begrænset omfang egne fonde, og enkelte banker har ikke nogen "egne fonde" tilknyttet koncernen og sælger derfor primært provisionsbærende eksterne fonde eller eksterne fonde uden provision.

Figur 2: Danske detailinvestorers beholdning af investeringsfonde fordelt på egne fonde, eksterne fonde med provision og øvrige fonde på tværs af banker

Kilde: Euronext Securities beholdningsdata pr. 31. december 2025 og de danske pengeinstitutters hjemmesider pr. ultimo 2025.

Note: Procentsatsen angiver andelen (målt som et vægtet gennemsnit) af detailinvestorers beholdninger af investeringsfonde målt på markedsværdi fordelt på typen af forbindelse mellem banken og investeringsfonden. Egne fonde: Investeringsfonde, som banken har en ejertilknytning til, både med og uden formidlingsprovision. Eksterne fonde med provision: Investeringsfonde, som banken

⁵ Jævnfør fodnote 2 kan der være eksterne fonde, som ikke betaler formidlingsprovision til banken selvom de er medtages, som provisionsbærende i opgørelsen. Opgørelsen af eksterne fonde med provision er derfor forbundet med en vis usikkerhed.

ikke har ejertilknytning til, men som kan betale formidlingsprovision til banken jf. fodnote 2. Eksterne fonde uden provision: Investeringsfonde, som hverken har ejertilknytning til banken eller er provisionsbærende, samt mulige datamangler.

Figur 2 omfatter både investeringsfonde, som kunden har købt på egen hånd, og investeringsfonde købt i forbindelse med investeringsrådgivning eller porteføljepleje. Supplerende data fra fire banker, som tilsammen udgør 29 pct. af de samlede beholdninger i de danske banker, viser, at kunder i tre ud af de fire banker i højere grad vælger eksterne fonde, når de investerer på egen hånd, end når det sker gennem investeringsrådgivning eller porteføljepleje. Det indikerer, at de pågældende banker særligt sælger egne fonde, når de foretager investeringsrådgivningen.

2. Bankens forpligtelser ved rådgivning om egne fonde

Det er lovligt for banker at anbefale egne fonde i investeringsrådgivningen. Hvis banken kun rådgiver om egne fonde, eller hvis banken modtager formidlingsprovision for at distribuere bestemte fonde, skal banken i god tid inden rådgivningen oplyse kunden om, at rådgivningen ikke er uafhængig. Banken skal også oplyse kunden om, at udvalget af investeringsprodukter i rådgivningen er begrænset til kun egne fonde, hvis det er tilfældet. Endelig skal banken oplyse kunderne om de interessekonflikter mellem banken og kunden, som salg af egne fonde giver anledning til.

Bankerne skal altid varetage kundens interesse, når de yder investeringsrådgivning. Investeringsrådgivere må derfor ikke anbefale kunden at investere i fonde, som ikke opfylder kundens ønsker og behov, blot fordi banken tjener mere på det⁶.

3. Bankernes interesse i at sælge egne fonde

På baggrund af analysen af detailinvestorers beholdninger af investeringsfonde har Finanstilsynet været i dialog med fire banker og et fondsmæglerselskab om, hvorfor de danske bankers egne fonde generelt fylder så meget i detailinvestorernes beholdninger.

Dialogen viste, at der er en række forhold, som kan medvirke til, at bankerne har en interesse i at sælge netop deres egne fonde frem for eksterne fonde. Disse forhold gennemgås i det følgende.

3.1. Økonomisk incitament

Banker har først og fremmest en økonomisk interesse i at sælge egne fonde, fordi banken derved har mulighed for at tjene mere, end hvis den sælger eksterne fonde.

Når banken sælger egne fonde, udfører banken eller et tilknyttet selskab opgaver for investeringsfonden, hvilket banken tjener penge på. Det kan være ydelser relateret til administration,

⁶ Bekendtgørelse om investorbeskyttelse ved værdipapirhandel §§ 3 og 6, stk. 2, og bekendtgørelse om de organisatoriske krav til værdipapirhandlere § 9, stk. 2.

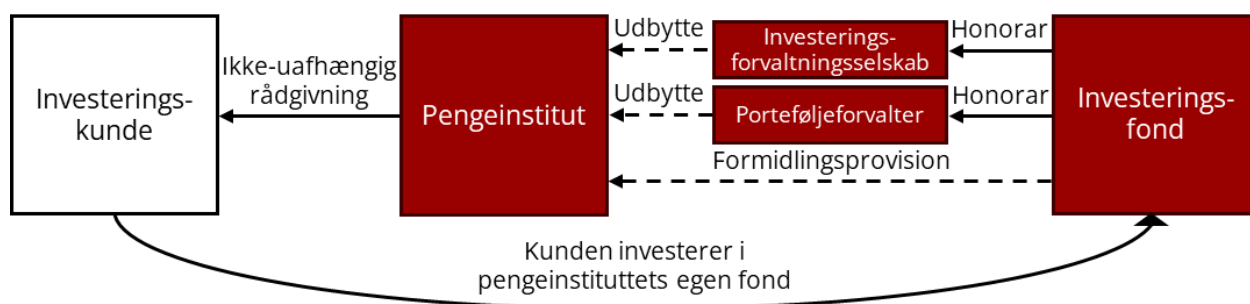
porteføljevaltning og distribution. Hvor meget banken tjener, afhænger bl.a. af, hvor mange opgaver banken eller dets tilknyttede selskaber varetager for investeringsfonden.

Hvis banken f.eks. ejer investeringsforvaltningsselskabet og porteføljeforvalteren for investeringsfonden og samtidigt modtager formidlingsprovision for at distribuere produktet, har banken indtjening fra alle af de tre væsentligste omkostningskomponenter i investeringsfonden, jf. figur 3.

Honoraret for opgaverne beregnes typisk som en procentsats af den forvaltede formue, så indtjeningen stiger, når kunderne investerer mere. Derfor har banken en interesse i at rådgive kunderne til at vælge bankens egne fonde. Honorarerne betales i sidste ende af investorerne i form af omkostninger, som fratrækkes investeringsfondens afkast.

Tilsvarende kan banken modtage et honorar, når den sælger eksterne fonde. Dette kaldes formidlingsprovision. Her vil banken også have en økonomisk interesse i at sælge den pågældende fond på grund af formidlingsprovisionen.

Figur 3: En banks interesse i at sælge sin egen fond som følge af indtjening fra investeringsfonden direkte og gennem ejertilknyttede selskaber

Note: Formidlingsprovision og udbytter fra investeringsforvaltningsselskabet og porteføljeforvalteren er markeret med en stiplede linje, fordi det på tværs af produkt- og omkostningsstrukturer og forretningsmodeller varierer, hvorvidt banken modtager formidlingsprovision, og om den ejer investeringsforvaltningsselskabet og/eller porteføljeforvalteren.

3.2. Øvrige forhold

Dialogen med virksomhederne viser desuden, at udover det økonomiske incitament kan en række andre forhold ligeledes have betydning for, hvorfor en bank særligt sælger egne fonde til sine kunder. Virksomhederne forklarede bl.a., at følgende forhold er væsentlige årsager til at sælge egne fonde:

- **Sikring af investeringsrådgiverens viden:** Det kræver ressourcer og tid at have tilstrækkelig viden om en investeringsfond til at kunne rådgive om den. Ved at begrænse udvalget af investeringsfonde i rådgivningen til de investeringsfonde, banken kender bedst, kan det bedre sikres, at investeringsrådgiverne har tilstrækkelig viden om de finansielle produkter, som de rådgiver om, end hvis rådgivningen skal dække alle produkter på markedet.
- **Hensyn til kundens investeringsbehov:** Det er ofte bedre for kunder med en mindre formue at have en mere enkel investeringsportefølje for at holde investeringsomkostningerne

nede. Derfor anbefaler bankerne ofte et mere snævert produktudvalg til mindre formuende kunder, hvor bankens egne fonde dækker kundernes behov tilstrækkeligt. Omvendt tilbydes kunder med større formue ofte for et større sortiment af investeringsfonde og mere komplekse produkter.

- **Bedre kontrol med performance og strategi:** Mange banker har investeringsfonde med investeringsstrategier, der ligner hinanden. Ved at oprette og sælge egne fonde, selvom lignende fonde allerede findes på markedet, kan bankerne nemmere og hurtigere kontrollere produkternes performance, omkostninger, investeringsstrategi m.v. Samtidigt kan de sikre, at særlige investeringspolitikker i banken overholdes, f.eks. krav om bæredygtighed eller om at undlade at investere i bestemte typer aktiver. Det er vanskeligere for banken at udøve samme indflydelse på eksterne fonde.

4. Investorerne kan selv gøre noget

Det er vigtigt at få afdækket og taget stilling til sin økonomi, investeringshorisont, formål og risikovillighed, før man investerer. Er man i tvivl, kan investeringsrådgivning være en god løsning. Som investor kan man selv gøre flere ting for at sikre, at man vælger de fonde, der passer bedst til ens behov. Det giver Finanstilsynet en række råd til nedenfor:

Gode råd når du modtager investeringsrådgivning

1. **Tjek omkostningerne:** Tjek altid omkostningerne for den enkelte investeringsfond. Brug f.eks. oplysninger fra banken, PRIIPs KID (dokument med central information) og prospektet. Sammenlign også med andre lignende fonde. Tjek bankens prisoversigter for at se, om du skal betale andre gebyrer forbundet med handlen.
2. **Undersøg alternativer udenfor din bank:** Der kan være andre investeringsprodukter på markedet, som er bedre for dig end dem, din bank præsenterer dig for. Undersøg derfor, om der findes bedre eller billigere alternativer hos andre banker, online investeringsplatforme eller andre udbydere. Du kan fravælge rådgivningen og handle selv, hvilket kan være billigere. Men vær opmærksom på, at du selv får ansvaret for at forstå investeringerne.
3. **Overvej fordele og ulemper ved uafhængig rådgivning:** Du kan vælge at betale for rådgivning hos en uafhængig rådgiver i stedet for at få rådgivning gennem din bank. En uafhængig rådgiver må ikke modtage formidlingsprovision og skal også rådgive om andre fonde end deres egne. Vær dog stadig opmærksom på rådgiverens eget honorar.
4. **Husk at se på skatteforhold:** Skattereglerne kan have stor betydning for, hvad du får i afkast i sidste ende. Vær derfor opmærksom på skatteforhold, særligt hvis du ikke får rådgivning om det.

